

Astăzi, Duminică, 28 Iulie, 2024

Sf. Ap. și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Sf. Cuv. Pavel de la Xiropotamu
Duminica a V-a după Rusalii

Romani 10

¹ Fraților, bunăvoirea inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu pentru Israel este ca ei să se mântuiască.

² Căci le mărturisesc că au râvnă pentru Dumnezeu, dar nu potrivit

cunoașterii¹.

³ Deoarece, necunoscând ei dreptatea lui Dumnezeu și căutând să-și statornicească propria lor dreptate, nu s'au supus dreptății lui Dumnezeu.

---

¹ Fără ca această râvnă să fie luminată de cunoașterea adevărului (cum era zelul lui Pavel de dinainte de convertire – vezi Ga 1, 14).

4 Că sfârșitul² legii este Hristos, spre îndreptățire fiecăruia care crede.

5 Într'adevăr, Moise scrie despre dreptatea care vine din lege că **omul care o va'ndeplini, prin ea va trăi.**

6 Dar dreptatea din credință spune așa: **Să nu zici în inima ta: Cine se va sui la cer? – adică să-L coboare pe Hristos;**

7 sau: **Cine se va coborî întru adânc? – adică să-L ridice pe Hristos din morți!**

8 Dar ce zice?: **Aproape de tine este cuvântul, în gura ta și'n inima ta – ceea ce'nseamnă cuvântul credinței pe care-l propovăduim.**

9 Că dacă cu gura ta vei mărturisi că Iisus este Domnul, și'n inima ta crezi că Dumnezeu L-a înviat din morți, te vei mântui.

10 Căci cu inima crezi în vederea

---

²Grecescul *télos* înseamnă nu numai sfârșit, ci și țintă, finalitate, scop, termen final, plinire, realizare, rezultat, consecință, plenitudine, culminație, corolar, desăvârșire, sensuri pe care gândirea teologică a lui Pavel le încorporează, pe toate, în unul și același cuvânt și le fructifică în ideea fundamentală că Legea Veche a luat sfârșit în Iisus Hristos tocmai pentru că El reprezintă plenitudinea ei. Într'o rugăciune liturgică ortodoxă, Hristos este definit drept „plinirea legii și a profeților”. Lectura textului de față făo ca și cum ai citi: Sfârșitul seminței este planta.

îndreptățirii, iar cu gura mărturisești în vederea mântuirii³.

Matei 8

28 Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați ieșind din morminte și atât de înfricoșători încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea.

29 Și iată că ei strigau, zicând: „Ce este nouă și Ție⁴, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Venit-ai aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?”

30 Și la o bună depărtare de ei era o turmă mare de porci care păștea.

31 Iar demonii Îl rugau, zicând: „Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci”.

32 Și El le-a zis: „Duceți-vă!” Iar ei, ieșind, s'au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s'a repezit de pe stâncă'n mare și a pierit în apă.

33 Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus totul, și

---

³ Paralelă sinonimică distributivă: întrucât îndreptățirea (în fața lui Dumnezeu) este aproape echivalentă cu mântuirea (în Dumnezeu), credința prin inimă și mărturisirea prin grai sunt două căi care duc spre aceeași țintă.

⁴ Expresie ebraică cu înțelesul: Ce ai cu noi?; ce vrei să faci cu noi?; de ce te amesteci în treburile noastre? În fapt, e vocea demonilor.

despre cele întâmplate cu demonizații.

³⁴ Și iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor.

Matei 9

¹ Intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în cetatea Sa⁵.⁶

Tâlcuire

Gadarenii au văzut străina minune săvârșită de Domnul prin izgonirea legiunii de demoni și, totuși, au ieșit – toată cetatea – și

L-au rugat pe Domnul „să plece din hotarele lor”. Nu se vede să se fi purtat față de El cu dușmănie, dar nici de credință n-au dat dovadă. I-a cuprins o frică nelămurită, care-i făcea să dorească doar atât: „Pleacă unde știi, doar lasă-ne în pace”. Acesta este chipul oamenilor care trăiesc liniștiți în avutul lor. În jurul lor, lucrurile s-au rânduieșit nu prea

---

⁵ Capernaum, orașul Său de reședință, unde venea acum din Gadara.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

rău; ei s-au obișnuit cu această rânduială; nu au nici gând, nici trebuință s-o schimbe, ori s-o înlocuiască și se tem să facă vreun pas nou. Simțind totuși că dacă va veni poruncă de sus, frica de Dumnezeu și conștiința îi vor sili să lepede cele vechi și să primească cele noi, ei fug din răspuțeri de astfel de prilejuri, așa încât, luând ca îndreptățire neștiința, să poată viețui liniștiți cu vechile lor obiceiuri. Așa sunt cei care se tem să citească *Evanghelia* și cărțile *Sfinților Părinți*, precum și să poarte convorbiri duhovnicești, de frică să nu-și zgândăre conștiința, care dacă se va trezi, va începe să-i silească a lepăda unele și a primi altele.⁷

---

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuire din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.